

KONING EN GRONDWET.

NIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD

VOOR DE GRAAFSCHAP ZUTPHEN.

Dit Blad verschijnt iederen Woensdag morgen. Behalve hij de Uitgevers, worden bestellingen aangenomen door de Agenten de H. H. W. H. STENFERT KROESE, te *Arnhem*, A. TJADEN, te *Deventer*, J. P. v. CAPPELLE, te *Doelincem*, C. H. WESSER, te *Zevenaar*.

De prijs is per drie maanden, franco per post 85 Cts.; binnen de Stad 70 Cts.

Atzonderlijke nummers 10 Cts.

De prijs der Advertentiën is van een tot vier regels 65 Cts.; voor elken regel meer 15 Cts. behalve 35 Cts. zegelregt voor elke plaatsing.

Advertentiën en ingezonden stukken dienen uiterlijk Dingsdagmorgens aan de drukkerij te zijn. In spoedvereischende gevallen gelieve men regtstreeks aan den drukker W. BECKING te *Doesborgh*, te adresseren.

Uitgevers: J. SCHOONMAN, te *Zutphen* en W. BECKING, te *Doesborgh*.

BUITENLAND.

OVERZICHT DER POLITIEKE BERICHTEN.

Nimmer heeft de dood van een politiek man in Europa zoo'n algemeene beweging verwekt, als de moord van president *Lincoln*. Alle regeringen beijveren zich hare deelneming te Washington door middel der gezanten te betuigen. Maar overal zijn het tevens de vertegenwoordigers des volks, die blijk willen geven van den afschuw, dien de schandelijke misdaad bij hen heeft gewekt. Te Londen, Berlijn, Turijn worden door de kamers adressen aan de Amerik. natie gerigt; van allerlei ligchamen of vergaderingen gaan evenzeer zulke bewijzen van sympathie naar Washington. Het Amerikaansche volk zal dus het bewustzijn erlangen, hoezeer Europa deel neemt in den slag, die de republiek heeft getroffen. Moge dat medewerken tot bestendiging der vriendschappelijke betrekkingen tusschen Amerika en Europa.

Er is hoop, dat *Seward* zal behouden worden, en hij voor *Johnston* de getrouwe en bekwame raadsman kan blijven, dien hij voor *Lincoln* steeds is geweest. Men verwacht toch, dat de vice-president de politiek zal getrouw blijven, die door de herkiezing van *Lincoln* het zegel der natie heeft bekomen. Men stelt daarop ten volle vertrouwen. De republieken worden trouwens ook niet geregeerd gelijk de monarchien; al had het nieuwe hoofd der Noord-Amerikaansche Unie geen enkele der hoedanigheden, welke zijnen voorganger zoo aanbevelenswaard maakten, dan nog zou er geen grond voorhanden zijn, om zich bovenmatig te verontrusten over de toekomst van een land, welks lot veel meer is verzekerd door zijne instellingen, dan door de overheidspersonen, belast met de leiding van het raderwerk van den staat.

Omtrent mogelijke gevolgen van den moord van zulk een man, die door de omstandigheden bijna diktatoriale magt over een der magtigste staten der wereld had bekomen, is het overigens wel de persoonlijkheid van *Lincoln's* opvolger, die vreeze wekt. *Johnston*, de vice-president der Unie, die dadelijk na den moord de betrekking van president heeft aanvaard, is van even geringe afkomst als de heer *Lincoln* was. Voordat hij geroepen werd, zich met de openbare aangelegenheden zijns lands te bemoeijen,

had hij te worstelen met de armoede en zijne onwetendheid. Op twintigjarigen leeftijd was hij kleedermakersknecht en kon hij nog niet lezen. Later werd hij in Tennessee tot lid der wetgevende magt van dien staat en vervolgens tot afgevaardigde gekozen bij het congres te Washington, waar hij echter slechts uitblonk wegens zijne ongemanierdheid en ruwe taal. Tijdens de opstand in het Zuiden uitbarstte, had hij zitting in den senaat. Toen hij op dat tijdperk door de wetgevende magt van den staat Tennessee uit Washington teruggeroepen werd, aarzelde hij geen oogenblik, zich tegen de afscheiding van het Zuiden te verklaren. Hij nam moedig aan de parlementaire worsteling deel en trachtte door zijn woord zijne medeburgers tot de Unie terug te brengen. Gedurende de 4 jaren dat de oorlog geduurd heeft, was zijn leven onophoudelijk in gevaar, en het is vooral aan zijne moedige pogingen te danken, dat Tennessee bevredigd werd en tot de Unie terugkeerde. Dit ijverig streven, met goed gevolg bekroond, bezorgde hem de eer tot het vice-presidiaat der republiek te worden gekozen. Bij zijne installatie is het bekend, dat hij allen ergerde door zijn gedrag. Thans moet hij bij de aanvaarding van 't presidentschap zich waardig hebben betoond. Moge hij het gewigt zijner positie begrijpen, en de gematigde, eerlijke, verzoenende politiek van zijn voorganger vervolgen.

Toen *Lincoln* tot president werd verkozen, was hij slechts een eerlijk man, een goed spreker, een hoog geacht staatsburger. De bloedige oorlog die sinds 4 jaren Amerika teistert, heeft zijn vastberaden karakter, zijne taaije volharding doen uitkomen, en hem tot een staatsman gerijpt, wiens gematigdheid en helder doorzicht hoog wordt geschat. Algemeen bewonderde men reeds zijne schranderdheid en degelijkheid, steunende op een diep godsdienstig gevoel. Wel ter raad, wel ter daad was hij, *justus ac tenax*; de vraagbaak van minderen en aanzienlijken. Ongelukkig voor hem was het dat hij het presidentschap moest aanvaarden en vervullen in een tijd van burgerkrijg, dien hij begeerd noch uitgelokt had. In den aanvang verstoorde hij zelfs het Noorden door zijne gematigdheid, door zijne terughouding om het eerste bloed te plengen; maar toen eenmaal de oorlog ondernomen was,

wilde hij de regten en beginselen der Unie niet opgeven; en nog in zijne proklamatie van 20 Oct. jl., waarbij hij een dag van gebed en dank uitschreef na de reeds behaalde overwinningen, smeekte hij van „den Grooten Beschikker over alle gebeurtenissen den terugkeer van de onwaardeerbare zegeningen des vredes, der eendragt en der zamenstemming in het gansche land, hetwelk het Hem behaagd heeft aan te wijzen als eene woonplaats voor ons zelve en onze kinderen door alle geslachten heen.” Mevr. *Beecher Stowe* noemde hem „een man van groote geestkracht, maar kracht van bijzonderen aard; niet uitdagend, maar lijdend en weêrstand biedend....; omringd door tegenstrijdige invloeden, door verraders, door lieden zonder hart, door schroomvalligen, door staatslieden van verschillende meeningen, hoorde hij allen aan, overwoog ieders raad, wachtte, merkte op, bewilligde of weigerde, maar handelde altijd met regtschapenheid.”

Men leest in de *Times* :

„De groote oorlog, waarop sedert vier jaren geheel de wereld het oog gevestigd hield, is feitelijk door de capitulatie van generaal *Lee* met de hoofdleger van het Zuiden ten einde. De zegepraal zet de kroon op den voor een jaar door *Grant* aangevangen hardnekkigen veldtocht, die een zoo doorslaand bewijs heeft geleverd van de energie, de volharding en de onbegrensde hulpmiddelen van het Noorden. Ondanks eenige der bloedigste nederlagen in de jaarboeken der krijgsgeschiedenis, is de laatste inval in Virginie met een goeden uitslag bekroond, ten deele door de persoonlijke eigenschappen van den veldheer, die ongetwijfeld een man van meer energie en karakter was, dan zijne voorgangers: maar hoofdzakelijk door de krachtvermindering van het uitgeputte en door de overmagt bekampte Zuiden. Reeds maanden lang moet het leger van *Lee* zonder hoop gestreden hebben. Het hield voor Richmond stand en verloor elke week een aantal manschappen, terwijl de vijand aanhoudend uit de rijke hulpbronnen van het Noorden en van Europa versterkt werd. De Zuidelijken putten hunne krachten uit een voorraad, die dagelijks kleiner werd, terwijl de halve wereld hunne tegenpartij voorzag van de middelen om oorlog te voeren.... Voor twee jaren zou *Lee* zelfs na de nederlaag als hij onlangs leed, welligt naar Lijnchburg ontkomen zijn. Nu echter bewegen zich de Unie-generaals met de snelheid van de maarschalken van *Napoleon* en vallen zij met gelijke snelheid aan. Hunne ruitery, in den aanvang van den oorlog de spot der Zuidelijken, is nu uitmuntend, en zij hebben geleerd de rijke hulpmiddelen, waarmede de regering hun kan voorzien, met goed gevolg te gebruiken. Het Noorden heeft nu voldoende bewezen, dat de poging om een Zuidelijken bond te vestigen, moet worden opgegeven.”

Generaal *Benedek*, opperbevelhebber van het Oostenrijksche leger in Italie, moet der regering onder het oog gebracht hebben, dat het in de tegenwoordige omstandigheden ondoenlijk is dat leger te verminderen. Hij moet er zelfs hebben bijgevoegd, dat hij zich genoopt zal vinden zijn ontslag te nemen, indien de regering in haar plan betreffende de voorgenomen vermindering mogt volharden. Zijne bezwaren hebben, naar men voorts verneemt, ingang gevonden bij den keizer, tengevolge waarvan nu door andere middelen op het budget van oorlog zal bezuinigd worden, onder anderen door af te zien van het plan tot het houden van groote militaire manoeuvres.

Om tot eene regeling van de zaak der hertogdommen te komen moet eene bijeenkomst van de koningen van Pruisen en Denemarken met den keizer van Rusland besproken zijn. Prinses *Anna van Hessen*, dochter van prins *Karel van Pruisen* had die op touw gezet; de dood van den grootvorst te Nizza heeft dit plan in duigen doen vallen.

Het *J. des Déb.* berigt, dat door Pruisen ook te Koppenhagen gepoogd is, tegen teruggave van een deel van N. Sleeswijk, eene nieuwe schikking over de Elbe-hertogdommen te treffen. Koning *Christiaan* moet het echter in zijn voordeel geacht hebben bij 't *status quo* te blijven. Welwillendheid van Pruisen zou altijd te duur betaald wezen!

Van partikuliere zijde wordt de volgende mededeeling gedaan: „Tusschen den paus en den koning van Italie zal weldra eene verzoening tot stand komen. De paus deed den eersten stap daartoe en heeft zich bereid verklaard de bullen in te trekken, waarbij *Victor Emanuel* is veroordeeld en in den ban gedaan, omdat hij een gedeelte van den kerkelijken staat had overweldigd. Tevens heeft de paus aan den keizer der Franschen een brief geschreven, houdende dankbetuiging voor de verklaringen door den heer *Rouher* in het wetgevend ligchaam afgelegd ter gunste van 's pausen wereldlijk gezag. Door den keizer is hierop geantwoord dat die verklaringen zeer opregt zijn en zoo noodig hij (*Napoleon III*) zou tusschen beide komen bij den koning van Italie, opdat deze de conventie van 15 September in denzelfden geest, nl. van het *status quo*, uitlegge.”

Toen de eerste bisschoppelijke vakaturen in het koninkrijk Italie voorkwamen, zond de regering hare kandidatenlijst naar Rome, die echter zonder enig antwoord werd terugggezonden. Zij besloot daarop, telkens als eene vakature ontstond, den overleden bisschop voorloopig door een vikaris te vervangen. Toen men nu te Rome zag, dat alles zijn gewonen gang ging en zelfs de geestelijkheid niet klaagde, begreep men, dat de Italianen zich eindelijk te zeer aan den voorloopigen toestand zouden gewennen en besloot men, aan den koning te schrijven. Men hecht daaraan te Turijn veel gewigt en *Vegezzi* heeft dan ook in last, zich in de zaak zoo toegevend mogelijk te betoonen.

Groot opzien baart het, dat er tusschen Rome en Turijn onderhandelingen zijn aangeknoopt. Dat de paus aan den in den ban gedanen koning heeft geschreven is natuurlijk reeds zeer opmerkelijk, maar de *Patrie* voegt er bij, dat die goedheid toch nog wat na te denken geeft; de paus rigtte toch zijn brief aan den koning van Sardinië! Toch blijft het een belangrijk feit, dat de betrekkingen tusschen paus *Pius* en koning *Victor* zijn aangeknoopt. Of dit tot het gewenschte doel zal leiden, is nog onzeker; de toenadering alleen doet te Parijs vooral reeds veel genoegen. Men denkt er, dat de tegenstand aan 't wijken is, dat het *non possumus* niet verder zoo streng de grondslag zal blijven van 't Romeinsch bestuur, en dat het ultramontaansch drijven nu een weinig zal worden geknakt.

Een ooggetuige deelt het volgende mede omtrent de heilige dagen te Rome. Er waren meer dan 50,000 vreemdelingen in de stad. Rekent men dat zij gemiddeld 10 gulden daags besteden, dan heeft elk der 200,000 Romeinen, volgens het oude spreekwoord, zijn kroon daags van de vreemdelingen. Wanneer men dit in aanmerking neemt, dan zou men kunnen begrijpen, waarom het volk den paus gaarne zou willen behouden, en vooral dezen, die, uithoofde van de tegenwoordige omstandigheden, om zijn ongeluk zoowel als om zijn deugden, in de oogen der kerkelijken, het bezoek te Rome zooveel drukker maakt.

De plegtigheden van de heilige week zijn ten einde gebracht met grooten luister en ten aanschouwe van een groot aantal — ik zeg niet geloovigen, maar nieuwsgierigen. De paus heeft zijne hooge kerkelijke taak vervuld met eene kalme waardigheid, die sterk afstak bij de weinig passende houding der toeschouwers, die schenen te meenen, dat zij in een schouwburg waren en zich ook zoodanig gedroegen. Men wandelt om het hoogaltaar om de mooie

vrouwen te zien; men spreekt bijna hardop over allerlei wereldsche zaken; men rigt zijn lorgnet op den paus en diens omgeving; men laat zich de kardinalen aanwijzen, inzonderheid den kardinaal *Antonelli*; men eet chocoladetabletten, taartjes of steviger versnapering, terwijl de paus de heilige mis bedient. Daarna gaat men naar het groote plein om het indrukwekkend schouwspel te zien van het hoofd der katholieke kerk, zijn zegen gevende aan de geheele wereld. Dit tooneel werd echter dit jaar bedorven; naauwelijks had de paus den zegen uitgesproken of de kreet: leve de paus-koning! ontstichtte de geloovigen, die om hem henen geknield lagen. Er werd met witte zakdoeken gewuifd en andere even ontijdige demonstraties ter eere van den paus hadden er plaats. Hadden de liberalen dit uur voor eene demonstratie gekozen, men zou hen zeker van heiligschennis hebben beschuldigd.

De *Tijd* beweert dat Rome zedelijker is dan andere groote steden en het blad beroept zich op de statistiek. Er zijn, zegt het blad — wat nergens elders gezien wordt — meer mannen dan vrouwen in Rome. De bevolking bestaat, behalve uit de militairen, onroomschen (verdoemde zielen schijnen niet mede te tellen) en gevangenen, uit 100.347 mannen en 93.569 vrouwen.

Dit feit op zich zelf beteekent niets — zoo het al niet tegen de zedelijkheid pleit. Het verschil van nog geen 7000 personen is het natuurlijk gevolg van het groot aantal geestelijke celibatairen en van het even aanzienlijk aantal kunstenaars en jongelieden, die in Rome hunne studien voortzetten. Trok men dit personeel van de bevolking af, dan zou men tot hetzelfde resultaat komen als elke andere groote stad oplevert.

Neen, zegt de *Tijd*, want Rome is zóó zedelijk, dat er meer jongens dan meisjes worden geboren!

Gelukkig Rome, waar zelfs ter wille van de zedelijkheid de natuur van hare gewoonten afwijkt. A. C.

Te Trier is in de St. Paulus kerk door het omvallen eener waskaars op het dunne kleedje van een meisje, dat ter eerste communie ging, brand veroorzaakt, zoodat drie meisjes zeer ernstige brandwonden bekwamen, en een aantal menschen ook belangrijk zijn verwond. Bij de dunne kleeding der meisjes, de volte der kerk, de naauwe uitgangen, is het te verwonderen, dat het onheil geen ernstiger gevolgen had.

Van verscheidene zijden wordt berigt medegedeeld, dat de koning van België een morganatisch huwelijk heeft gesloten met de weduwe van zijn gewezen stalmeester *Meijer*, voor eenige jaren in Duitschland overleden. De dame heeft van zich zelve den naam van *Eppinghoven* en als baronnes *Eppinghoven* is zij des konings gade geworden. Het huwelijk echter is slechts in Engeland gesloten, en wordt het niet in de registers van den burgelijken stand in België overgeschreven, dan heeft het daar geene kracht. De voorzoon van de barones *Eppinghoven* is door den koning in den adelstand verheven met den titel van baron *Meijer*.

BINNENLAND EN GEMENGDE BERICHTEN.

J.1. donderdag had te Huissen nabij het Malburgsche veer het volgende ongeluk plaats. De bejaarde voerman *Jac. Gerritsen*, reed met zijn kar, met koren beladen naar gezegd veer, toen een ander rijtuig hem moest passeren. Zijn paard, dat als zeer schichtig bekend is, hierdoor verschrikt, trachtte door te gaan, geraakte op den kant van den weg, het voertuig viel om en G. er onder, zoodat zijn hoofd verbrijzeld werd en hij spoedig daaraan bezweek.

Door een brigadier der rijksveldwachter in Overijssel heeft eene aanhaling plaats gehad van ruim een tweehonderdtal kemphanen, per diligence te vervoeren naar Friesland en verder naar Engeland, onder Vollenhove gevangen.

Van een en ander is dadelijk procesverbaal opgemaakt. — Ruim 5 Bunders met groote en kleine masten van den heer *Martini v. Geffen* zijn onder Vught den 23 afgebrand. De oorzaak is al weder onbekend. — De uitgestrekte heidevelden van *Borger*, *Westdorp*, *Ees* en *Bunnen* te Assen, zijn tegen het aanstaande jagtsaizoen verpacht voor f 500 aan vier aanzienlijke personen uit de residentie, die daarop nu een uitsluitend regt hebben. — Sommige Japanners schijnen niet meer gediend te willen zijn van het mes of de sabel, die hun door den keizer wordt toegezonden om zich den buik te openen. Men berigt dat een hooggeplaatst officier, die den lande gewichtige diensten bewezen heeft, onlangs in ongenade viel, en door zijn souverain het gewone cadeau te huis gezonden werd. Daar hij van hooge afkomst was, en, zooals reeds gezegd is, gewichtige diensten bewezen had, was de sabel, hem gezonden, van groote waarde en een kunststuk van bewerking. De officier ontving haar met grooten eerbied en begreep de boodschap daaraan verbonden, namelijk dat hij zich daarmede den buik moest openen. Na de sabel naauwkeurig bekeken te hebben, verliet hij zijn huis en begaf zich op een Fransch schip naar Frankrijk. Te Parijs aangekomen, verkocht hij de sabel, die met edelgesteenten was versierd, aan een juwelier voor 150.000 frs.

In België wordt eene gemeente gevonden, die eenig in hare soort mag genoemd worden; het is Zoutenaey in het arrondissement Furnes (West-Vlaanderen), de minst bevolkte van alle gemeenten van dat rijk, daar zij slechts 27 inwoners telt, als 13 mannen en 14 vrouwen. Wel verre van te vermeerderen, vermindert die bevolking nog jaarlijks en als dit zoo voortgaat, zal deze plaats op een goeden dag geheel ontvolkt zijn. Het jaarlijks budget beloopt er in ontvangsten 358 franks, en in uitgaven 312 franks, onder welke laatste 264 franks voor administratiekosten, die alzoo het grootste deel der ontvangsten vorderen; dit is dan ook zeker wel de kostbaarste gemeente om te administreren van het land. De diakonie aldaar heeft eene jaarlijksche inkomst van 821 franks, en niet één der inwoners valt in de termen daarvan te genieten. Deze gemeente telt 3 kiezers voor den gemeenteraad, die uit 5 personen bestaat. Bij de laatste verkiezing namen twee kiezers aan de stemming deel, waarvan in zulke omstandigheden het geheim zeker zeer moeilijk zal te bewaren zijn.

De wraak is zoet, zegt men; meestal heeft zij echter een zeer bitteren nasmaak. Voor eenigen tijd werd door den kantonregter te Saint Germain Leval een zekere *Rousset* veroordeeld omdat hij zijn buurman *Fayet* geslagen had. Hij besloot zich te wreken en de gelegenheid daartoe bood zich weldra aan. Hij betrapte *Fayet* toen deze wild stroopte. Om het feit te bewijzen kocht hij den haas op, en gaf de zaak bij den regter aan. *Fayet* werd nu veroordeeld tot 50 franks boete, maar wat *Rousset* niet verwacht had, was dat ook hij een vonnis tot zijn last kreeg: hij had den haas opgekocht, wetende, dat hij in verboden tijd was geschoten, en als medepligtige in het jagt delikt werd nu hem eene boete opgelegd van 50 franks. Maar dit was het ergste nog niet, *Fayet* was onvermogen en *Rousset* moest nu ook de boete betalen van zijn medepligtige, dus 100 franks, voorts de kosten van het geding 65 franks. Voor den haas had hij betaald 4 franks en de waarde van *Fayets* geweer werd getaxeerd op 15 franks; bovendien had hij nog de reiskosten voor zijne rekening. — Eene dienstbode moest elken morgen haar meesteres ten 8½ ure uit den slaap wekken. Op zekeren ochtend werd de meesteres, zeer vermoeid van den vorigen dag, niet onmiddellijk wakker. De meid liet haar slapen tot elf uur, doch ontving daarvoor vele verwijtingen van den heer des huizes, waarop zij echter antwoordde: „Ik heb mevrouw gewekt op den gewonen tijd, zij bleef echter onbewegelijk liggen; toen dacht ik dat zij dood was.” „In elk geval,” antwoordde de heer des huizes, „waart gij toch verplicht mij dan daarvan te verwittigen.” „Waarvoor moest dat dienen?” vroeg de dienstbode in vollen ernst.

ADVERTENTIEN.

OMNIBUS-DIENST TUSSCHEN DOESBORGH EN DIEREN EN TERUG, in correspondentie op de van DIEREN vertrekkende en de aldaar aankomende treinen.

Dienst aanvangende 1 Mei 1865.

VERTREK VAN DOESBORGH

bij H. WIJERS.

's morgens 6 uur
op de treinen naar Arnhem
en Zutphen.

's namiddags 6 uur
op den trein naar Arnhem.

's avonds 8 uur
op den trein naar Arnhem.

VERTREK VAN DIEREN

van het STATION.

's morgens 7 uur 15 min.
van de treinen van Zutphen
en Arnhem.

's namidd. 5 uur 20 min.
van den trein van Arnhem.

's avonds 10 uur 15 min.
van den trein van Arnhem.

 Zoo noodig zal er ook gereden worden op en van
de treinen van Arnhem en Zutphen, ten
2 uur van Doesborgh en ten 3 uur van Dieren.

DE DIRECTIE.

POSTWAGEN-ONDERNEMING.

J. B. Tempelaar, firma Smit.

De Ondernemer heeft de eer te berigten dat
van 1 Mei de volgende **Dienstregeling** zal
plaats hebben. *Arnhem, Doesborgh, Doetinchem:*
Van *Arnhem* 's morg. 7 uur rijdt af bij REIKEN.

„ *Doetinchem* 's midd. 3 u. 30 m. „ „ „ JONGMAN.

In Correspondentie op den laatsten van *Arnhem*
vertrekkenden trein naar Holland.

Doetinchem, Doesborgh, Dieren: Van *Doetinchem*
's midd. 12. u. 45 m. op de van *Dieren* vertrekkende
treinen naar *Arnhem* en *Zutphen*. Van *Dieren*
naar *Doesborgh* en *Doetinchem* na aankomst van
den trein van 5 u. 17 min. uit *Arnhem*.

De Notaris VAN DER DUSSEN, te *Brummen*,
zal aldaar, in het *Wapen van Zutphen*, den 18
Mei en 1 Junij 1865, des middags ten 12 ure, bij
inzet en toeslag, publiek veilen en verkoopen:

Een BURGERWOONHUIS, waarin 5 VERTREK-
KEN; met SCHUURTJE, ERF, GROND en TUIN,
groot 14 R., 70 Ellen, staande en liggende aan
den Rijksstraatweg te *Brummen*. Te aanvaarden
1 Augustus 1865.

Inlichtingen zijn op *franco* aanvraag te be-
komen bij genoemden Notaris.

STEENHOUWERIJ.

De Notaris DE JONG te *Zutphen*, is voornemens
om op Donderdagen 18 Mei 1865, bij inzate en
1 Junij daaraanvolgende bij toeslag, telkens 's mor-
gens ten 11 ure, in de Benedenzaal in de Nieuwe
Societeit aan de IJsselkade te *Zutphen*, te verkoopen:
Eene in volle werking zijnde STEENHOUWE-
RIJ, staande en gelegen te *Zutphen*, aan de Nicu-
stadspoort, nabij het Station, met PAKHUIS,
OPEN PLAATS en LOODSEN; voorts HUIS, ERF
en TUIN, geschikt voor velerlei nering, met regt
van Maalwater op de door dit pand loopende Beek,
te zamen groot 18-85 Ellen. Inmiddels uit de hand
te koop.

Informatiën te bekomen ten Kantore van ge-
noemden Notaris. Brieven *franco*

MARKTBERICHTEN.

AMSTERDAM, den 1 Mei 1865.

2½	Ct. Nederl.	.	.	.	61½
4	"	"	"	"	96
2½	"	Spanje	.	.	40
3	"	"	binnenl.	.	42
3	"	Portugal 1856/1863	.	.	46½
5	"	Russen 1828/29	.	.	100½
5	"	"	Stiegl. 6e Serie	.	82½
5	"	Oostenrijk Metall.	.	.	61½
5	"	"	National	.	65½
5	"	Amsterd.	.	.	79½

Koers van het Geld: Beleening, Prolongatie 5½, Disconto 3½ pCt.
Prijzen der Coupons: Metall. / 26.12½. Dito Nat. / 27.80. Diverse
Engelsche per L / 11.72½. 3 pCt Eng. Russ. L / 11.72½. Fransche
/ 55½. Belg. / 55½. Pruis. / 34½. Hamb. Russen / 30½. Russen
in Z.R. / 30½. Papieren R. / —. Poolsche in Fl. / —. Napel-
sche / —. Spaansche / —. Amerikaansche Dollars / 2 34½.

GRONINGEN, den 28 April 1865.

70 P. Jarige Tarwe / 7.00 à / 7.25. 66 P. Nieuwe dito / 5.40
à / 5.60. 70 P. Dito dito / 6.20 à / 6.40. 75 P. Dito witte / 7.50
à / 7.80. 66 P. Nieuwe Rogge / 4.65. 70 P. Dito / 5.45. 70 P.
Buitenlands / 5.65. 62 P. N. Grijze Boekweit / 5.55. 65 P. Dito
/ 5.15. 62 P. N. Zw. Z. dito / 5.45. 66 P. Dito / 6.30. 52 P.
N. Winter Garst / 3.30. 56 P. Dito / 3.85. 60 P. N. Knobbe
Garst / 3.95. 44 P. N. Dikke Haver / 3.10 à / 3.20. 50 P.
Dito / 3.60 à / 3.70. 36 P. Witte Voer Haver / 2.55. 40 P.
Dito / 2.80 à / 2.85. 38 P. Zw. Voer / 2.65. 44 P. Dito / 3.20.
Paardeboonen / 4.50 à / 5.50. Gort (grove) / 6.90 à / 7.20. Dito
(puik) / 7.20. à / 7.40. Dito (parel) per 100 N. P. / 9.00 à
/ 13.00. Koolzaad / 11.00 à / 13.00. Geel Mosterzaad / 7.50 à
/ 12.00. Raapolie / 36.75. Lijnolie / 32.75. Raapkoeken 1040
stuks / 00.00. Lijnkoeken 104 stuks / 00.00 à 00.00.

ARNHEM, den 28 April 1865.

N. Tarwe / 7.15 à 9.30. Rogge / 5.75 à 6.00. Boekweit / 6.60
à 7.40. Garst / 4.75 à 5.25. Z. Haver / 4.00 à 4.50. L. Haver
/ 3.30 à 3.90. Witte Boonen / 00.00. Duivenb. 7.25. Gr. Erwtten
/ 7.50 à 8.50. Wikken / 0.00. Paardeb. 0.00. Geele Erwtten
/ 7.10 à 0.00. Graauwe Erwtten / 0.00 à 0.00.
Aardappelen / 1.75 à 2.50. Boter 84 à 104 Centen het N. Pond.

DOESBORGH, den 29 April 1865.

N. Tarwe / 7.50 à 8.25. Rogge / 5.50 à 5.80. Boekweit / 6.25
à 7.00. Garst / 5.00 à 5.50. Haver / 3.25 à 3.70.
Aardappelen / 1.70 à 2.00.
Boter 76 à 82 centen het Ned. Pond

ZUTPHEN, den 27 April 1865.

N. Tarwe / 7.75 à 8.30. Rogge / 5.75 à 6.30. Boekweit / 5.80
à 6.50. Garst / 5.00 à 5.25. Haver / 3.50 à 4.00. Boter / 18.00
à 20.75. Aardappelen / 2.00 à 2.40.

DEVENTER, den 28 April 1865.

Tarwe / 7.50 à 8.50. Rogge / 5.70 à 5.90. Boekweit / 6.25 à
6.90. Garst / 4.00 à 4.50. Haver / 3.50 à 4.25. Boter 1e soort
/ 19.00 à 21.00. 2e soort / 17.00.

DOETINCHEM, den 27 April 1865.

N. Tarwe / 0.00 à 0.00. Rogge / 5.40 à 5.70. Boekweit / 0.00
à 0.00. Aardappelen / 1.70 à 2.20. Boter 90 à 100 Centen het
Ned. Pond.

VERTREK DER STOOMBOTEN.

DEVENTER STOOM-BOT-MAATSCHAPPIJ

ZOMERDIENST.

Van Doesborgh naar Zutphen, Deventer, Zwolle & Kampen,
Maandags, Donderdags & Zaturdags, voormiddags circa 11 uur.

En slechts tot Deventer:

Dingsdags, Woensdags, Vrijdags & Zondags, namiddags circa 12½ uur.

Naar Arnhem & Nijmegen, Zondags, Dingsdags & Vrijdags,
namiddags circa 2 uur.

Naar Arnhem & Rotterdam langs de Lek, Maandags, Woens-
dags, Donderdags & Zaturdags, voormiddags circa 10 uur 50 minuten.

SCHROEF-STOOMBOOT »VICE-ADMIRAAL TENGBERGEN»,
van H. Kersken, vaart van *Doesborgh* naar *Amsterdam* weke-
lijks iederen Zaturdag morgen en van *Amsterdam* wekelijks iederen
Woensdag morgen. Goederen dienen des avonds te voren te zijn
bezorgd.

Gedrukt bij W. BECKING te *Doesborgh*.